

Pálmai Sándorné A KSH-Ban

A KSH-ban voltak olyanok, akiket 1956-ban valamiért megróttak, de persze nem kaphattak túl nagy büntetést, mert ott dolgozhattak a hivatalban. Volt olyan munkatársam, aki akkor került ki a gimnáziumból, és velünk dolgozott egy agrármérnök ember is, aki már a nyugdíjkorhatár előtt járt -- szóval minden rendű, rangú és korú ember együtt volt ott. A gazdasági osztályon meg alkalmaztak egy Teleki lányt, aki nagyon kedves asszony volt. Életem legszebb időszak volt az a három év, amíg ott voltam. Amikor eljöttem, versben búcsúztattak el a kollégák. És emléklapot csináltak nekem. 1961-ben írtak egy névnapi köszöntőt: Névnapi köszöntőhöz honnan vegyünk ihletet / verset nem írt egyikünk sem, verset írni hogy lehet. / Kérjük meg a Lódi bácsit,(a Józsi bácsit) pipadohányt ér az csak, / rémes-szörnyű vers nélkül egy hétfői nap, Magda-nap. / Így hát kedves drága Magda, vedd, mintha egy vers volna, / csókolunk jobbról-balról nénapodon, Magdolna.

Volt olyan, hogy egy bolgárnak voltam az orosz tolmácsa egy hónapig, akkor úgy foglalták versbe a nevemet, hogy Magdik Magdijának van ma a névnapija, / azért felsoroljuk, amit tőlünk kapna. / Gazdag ajándékunk nemcsak tőlünk függő, / ezért elmondjuk, amit szívünk kíván, / így hát legelsőnek jöjjön egy szép bolgár. Hát ezért szerettem itt, pedig feszített volt a munka, ha kellett, éjjel-nappal számoltunk, mert a népszámlálás adatait fel kellett dolgozni egy éven belül. Amikor az első kötet kijött, akkor rendeztünk egy nagy ünnepséget [a képen ez látható].